

về một tan vỡ không đành

*trước khoảng trời xóa mặt ngôn ngữ nào bày tỏ
cùng biển sâu sương muối bữa nhòa thân xác
đó đã ru hoài giấc ngủ*

*tại biển khát thêm đôi mắt uống sao sa biển
hòn ghen chiếm đoạt phần da ngà dang tay sóng
lôi em về tình tự giải tóc mây xóa trời tư lự em
đã muôn đời thấp đỏ chiêm bao từ già người
tình xót xa từ già có phải không em có phải
không em hay lòng anh dốc triền ma quái gục
ngã đan lời ve vuốt van xin*

*hãy giúp tôi tát biển hồi mặt trời mặt trời mang
hào quang chói lửa giết đêm và trăng sao đồng
lõa hồi nắng phi châu gió trời bắc cực hãy tìm
nàng phơi tóc phù sa cho ngôn ngữ quê hương
bừng lại trên môi ngà trên da thịt hoàng hoa
hồi bão đá hãy du lòng địa chấn lấp biển cuồng*

*mê chặt đứt sóng gào tim tôi trên đá trời đất
làm ngơ hồn tôi gục ngã*

*ăn năn đời còn quá sương mây đêm buông cánh
biển thăm thì mời em tình tự biển van xin lời
ngọt với ngàn vạn cánh tay quái đản biển thấp
sao khuya xin em tiếng nói biển phủ tình thân
thoại ru em nhưng có phải tìm em neo sâu mặt
đá có phải môi còn khát vị đắng cay có phải nhớ
thương những chiều hò hẹn áo lụa hoàng hoa
phấn bướm diu hồn nên biển lại dâng cơn phẫn
nộ từng hơi thở bạo cuồng biển soi lũng đá muốn
đập vỡ núi cao nghiền anh vụn nát nhưng biển
có chấp ngàn tay thù hận hồn anh còn nhuộm
máu chờ em*

*đêm càng sâu đêm càng đông lỏa lớp lớp sóng
điên sói mòn tuổi đá thôi từ già biển tôi xin làm
người không đeo quá khứ từ già chúng nhân từng
buổi hẹn hò*

*từ già mặt trời tôi tìm hồn tôi xanh xao địa phủ
em vẫn muôn đời thấp đổ chiêm bao*